

บทที่ 3

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกรณีเดี่ยว (single-case experimental design) โดยใช้วิธีการรวบรวมข้อมูลผ่านการสังเกตลักษณะและพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปของบุคคล โดยมี การบันทึกลักษณะและพฤติกรรมก่อนให้การปรึกษา ลักษณะและพฤติกรรมที่เกิดการเปลี่ยนแปลง ระหว่างการให้การปรึกษา รวมถึงลักษณะและพฤติกรรมเมื่อสิ้นสุดการให้การปรึกษา ร่วมกับให้ผู้รับ การปรึกษาทำแบบประเมินการเข้าถึงใจก่อน ระหว่าง และสิ้นสุดการให้การปรึกษาแบบรายบุคคล ตามแนวคิดของโรเจอร์ส เพื่อมุ่งตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงการเข้าถึงใจของนักศึกษามหาวิทยาลัย โดยใช้การให้การปรึกษาแบบรายบุคคลตามแนวคิดของโรเจอร์ส โดยศึกษาว่าเงื่อนไขหรือการให้ การปรึกษาที่จัดขึ้นนั้นเป็นสาเหตุที่แท้จริงของผลหรือพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ (Shaughnessy & Zechmeister, 1985)

การกำหนดประชากรและการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาผลของการให้การปรึกษารายบุคคลตามแนวคิด ของโรเจอร์ส

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาผลของการให้การปรึกษารายบุคคลตามแนวคิดของ โรเจอร์สคือนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับชั้นปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประจำภาคการศึกษา ที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 22,748 คน (ข้อมูลจากสำนักทะเบียนและประมวลผล มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ณ วันที่ 29 พฤษภาคม 2560)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาผลของการให้การปรึกษารายบุคคลตามแนวคิดของ โรเจอร์ส

นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ลงทะเบียนเรียน วิชาจิตวิทยาทั่วไป (013103) และวิชาจิตวิทยาในชีวิตประจำวัน (013110) ประจำภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 1,258 คน ซึ่งแบ่งเป็น 15 ห้องเรียน จากนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยเข้าไปประชาสัมพันธ์เพื่อค้นหาบุคคลที่สมัครใจเข้าร่วมงานวิจัยได้ จำนวน 2 ห้องเรียน มีผู้สนใจเข้าร่วมงานวิจัยครั้งนี้จำนวน 13 คน ทั้งนี้มีกลุ่มตัวอย่างที่สามารถเข้า รับการให้การปรึกษาแบบรายบุคคลตามแนวคิดของโรเจอร์สอย่างต่อเนื่องจนเสร็จสิ้นกระบวนการ การให้การปรึกษาจำนวน 3 คน ซึ่งสมัครใจเข้ารับการให้การปรึกษาแบบรายบุคคลเพื่อเข้าสู่

กระบวนการทดลองแบบกรณีเดียว โดยการสังเกตลักษณะและพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปของแต่ละบุคคล ร่วมกับการทำแบบประเมินการเข้าถึงใจ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 2 ส่วนคือ แบบวัดการเข้าถึงใจ และการให้ การปรึกษารายบุคคลตามแนวคิดของโรเจอร์ส ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวัดระดับการเข้าถึงใจ แบ่งออกเป็น

1.1 แบบวัดการเข้าถึงใจ

แบบวัดการเข้าถึงใจ เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยได้ดัดแปลงมาจาก แบบวัดของ ทศนีย์ สุริยะไชย (2554) ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1.1.1 ศึกษาแบบวัดการเข้าถึงใจของทศนีย์ สุริยะไชย ซึ่งมีลักษณะเป็น มาตรการประมาณค่า 6 ระดับ ตั้งแต่ 1 จนถึง 6 ประกอบไปด้วยข้อคำถามทั้งหมด 30 ข้อ

1.1.2 นำแบบวัดการเข้าถึงใจที่ได้มาให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบและ แก้ไขตามที่ได้เสนอแนะ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องในเรื่องความชัดเจน ของภาษาและความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) และนำแบบวัดที่ผ่านการตรวจสอบไปปรับปรุง แก้ไขให้เหมาะสม

1.1.3 นำแบบวัดการเข้าถึงใจที่ตรวจสอบแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คน โดยมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .86

1.1.4 นำแบบวัดการเข้าถึงใจที่ปรับปรุงและหาค่าความเชื่อมั่นแล้วไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตรการประมาณค่า 6 ระดับ ตั้งแต่ 1 จนถึง 6 ประกอบด้วย ข้อคำถามทั้งหมด 30 ข้อ ซึ่งเป็นข้อความทางบวกทั้งหมด 15 ข้อ และข้อความทางลบ 15 ข้อ เกณฑ์การให้คะแนนมีดังนี้

	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
จริงที่สุด	6 คะแนน	1 คะแนน
จริง	5 คะแนน	2 คะแนน
ค่อนข้างจริง	4 คะแนน	3 คะแนน
ค่อนข้างไม่จริง	3 คะแนน	4 คะแนน
ไม่จริง	2 คะแนน	5 คะแนน
ไม่จริงเลย	1 คะแนน	6 คะแนน

ตัวอย่างข้อคำถาม

- ฉันพยายามช่วยเหลือเพื่อนอย่างเต็มที่เมื่อ เพื่อนขอความช่วยเหลือในสิ่งที่ฉันทำได้
- ฉันมักคาดการณ์ได้ถูกต้องว่าเพื่อนๆ คิดอย่างไร ต่อกันเวลาทำงานกลุ่ม
- ฉันรู้สึกเศร้าเมื่อรับรู้ข่าวเกี่ยวกับคนที่ประสบภัยพิบัติ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการให้การปรึกษาแบบรายบุคคลตามแนวคิดของโรเจอร์สเพื่อพัฒนาการเข้าถึงใจ การให้การปรึกษาเพื่อพัฒนาการเข้าถึงใจ ผู้วิจัยได้ดำเนินการ โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาเนื้อหา แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเข้าถึงใจของโรเจอร์สเป็นหลัก

2.2 ศึกษาการให้การปรึกษาเพื่อพัฒนาการเข้าถึงใจ ภายใต้การแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา และปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม

2.3 นำการให้การปรึกษาแบบรายบุคคลเพื่อพัฒนาการเข้าถึงใจไปใช้จริงในงานวิจัย โดยผู้วิจัยให้การปรึกษา ณ ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การวัดการเข้าถึงใจ

1.1 ขออนุญาตภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในการ ขอใช้สถานที่และขออนุญาตอาจารย์ผู้สอน กระบวนวิชาจิตวิทยาทั่วไป (013103) และวิชาจิตวิทยาในชีวิตประจำวัน (013110) เพื่อประชาสัมพันธ์และจัดหานักศึกษาที่สนใจเข้าร่วมงานวิจัยในครั้งนี้

1.2 เมื่อได้นักศึกษาที่สนใจในเข้าร่วมการวิจัย จำนวน 3 คน ซึ่งสมัครใจเข้ารับการให้การศึกษาแบบรายบุคคลตามแนวคิดของโรเจอร์ส ซึ่งได้ทำแบบวัดการเข้าถึงใจในครั้งแรกที่เข้าสู่กระบวนการทดลองแบบกรณีเดี่ยว (single-case experimental design) ในระหว่างการให้การศึกษาและครั้งสุดท้ายเมื่อสิ้นสุดการให้การศึกษา

2. การให้การศึกษา

นักศึกษาที่ได้เข้าร่วมการให้ศึกษารายบุคคลตามแนวคิดของโรเจอร์สใช้เวลาในการให้ศึกษารายบุคคลตามแนวคิดของโรเจอร์ส คนละประมาณ 10 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งหมดคนละ 10 ชั่วโมง ณ สาขาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

การพิทักษ์สิทธิผู้ให้ข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยได้อธิบายรายละเอียดของการวิจัย วัตถุประสงค์ และขั้นตอนในการทำวิจัยแล้ว จากนั้นจึงได้ดำเนินการขออนุญาตจากผู้ให้ข้อมูลว่าเนื้อหาที่ปรากฏในเอกสารการทำวิจัยในครั้งนี้จะเป็นไปด้วยความสมัครใจ ผู้ให้ข้อมูลสามารถถอนตัวจากการให้การศึกษาได้โดยไม่ต้องแจ้งล่วงหน้า และไม่มีผลกระทบใด ๆ ทั้งสิ้นต่อผู้ให้ข้อมูล พร้อมทั้งชี้แจงว่าจะเก็บข้อมูลเป็นความลับ และจะเปิดเผยได้เฉพาะในรูปที่เป็นสรุปผลการวิจัย ข้อมูลที่ได้จากการทดลองจะมีการเปิดเผยในเชิงวิชาการและเพื่อประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น

การจัดการกับข้อมูล

1. ข้อมูลได้รับการบันทึกโดยใช้เครื่องบันทึกเสียงและการจดบันทึก โดยผู้วิจัยได้รับอนุญาตจากผู้ให้ข้อมูลก่อนจะบันทึกเสียงและจดบันทึกในทุก ๆ ครั้งของการให้การศึกษา
2. นำข้อมูลที่ได้มาถอดความจากเครื่องบันทึกเสียง ในรูปแบบเอกสาร
3. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การรายงานผลข้อมูล

การทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำคะแนนการเข้าถึงใจของนักศึกษามหาวิทยาลัย มารายงานข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติ ดังนี้

1. รายงานผลรายบุคคล

สถิติบรรยาย (descriptive statistics) ได้แก่ เพศ อายุ สาขาวิชาที่ศึกษา และคณะที่ศึกษา

2. รายงานระดับการเข้าถึงใจของแต่ละคน

แผนภูมิและการรายงานคะแนนการเข้าถึงใจของผู้รับการปรึกษาแบบรายบุคคลตามแนวคิดของโรเจอร์ส

สถานที่ที่ใช้ดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล

สาขาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ช่วงเวลาการเก็บข้อมูล

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นเวลา 3 เดือน ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึง เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2560

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved